

T.C.
YARGITAY
5. CEZA DAİRESİ

Esas No	2020/6740	Karar No	2023/4375
Karar Tarihi	05.04.2023	Kaynak	Yargıtay Karar Arama

Resmî karar arama: <https://karararama.yargitay.gov.tr/>

Not: Bu dosya, Yargıtay Karar Arama sistemindeki karar metninin okunabilir PDF çalışma nüshasıdır; elektronik imzalı/onaylı resmî suret değildir.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Ağır Ceza Mahkemesi

SAYISI : 2015/63 Esas, 2015/236 Karar

SUÇ : İcbar suretiyle irtikap suçuna teşebbüs

HÜKÜM : Mahkumiyet

Sanık hakkında kurulan hükmün; karar tarihi itibarıyla 6723 sayılı Danıştay Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un (6723 sayılı Kanun) 33 üncü maddesiyle değişik 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un (5320 sayılı Kanun) 8 inci maddesi gereği yürürlükte bulunan 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun (1412 sayılı Kanun) 305 inci maddesince temyiz edilebilir olduğu, karar tarihinde yürürlükte bulunan 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 260 ıncı maddesinin birinci fıkrasınca temyiz edenin hükmü temyize hak ve yetkisinin bulunduğu, 1412 sayılı Kanun'un 310 uncu maddesi uyarınca temyiz isteğinin süresinde olduğu, aynı Kanun'un 317 nci maddesi gereğince temyiz isteğinin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı yapılan ön inceleme neticesinde tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

I. HUKUKİ SÜREÇ

1. Mersin Cumhuriyet Başsavcılığının, 14.01.2015 tarihli ve 2015/672 Esas, 2015/1823 Soruşturma, 2015/74 numaralı İddianamesiyle sanık hakkında icbar suretiyle irtikaba teşebbüs suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı Kanun) 250 nci maddesinin birinci fıkrası ve 35 inci maddesi uyarınca cezalandırılması, aynı Kanun'un 53 üncü maddesi gereğince hak yoksunluklarına karar verilmesi talebiyle kamu davası açılmıştır.

2. Mersin 5. Ağır Ceza Mahkemesinin, 23.06.2015 tarihli ve 2015/63 Esas, 2015/236 sayılı Kararı ile sanık hakkında icbar suretiyle irtikaba teşebbüs suçundan 5237 sayılı Kanun'un 250 nci maddesinin birinci fıkrası, 35 inci ve 62 nci maddeleri uyarınca 2 yıl 1 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, aynı Kanun'un 53 üncü maddesi gereğince hak yoksunluklarına karar verilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Sanık müdafinin 27.07.2015 havale tarihli temyiz dilekçesi; sanığın kendi yararına bir menfaat talep etmediği ve cebir boyutuna ulaşan bir eylemi olmadığı, bu sebeple atılı suçun unsurlarının oluşmadığı, dosya kapsamında sanık aleyhine kullanılan ses kayıtlarının hukuka aykırı delil niteliğinde olduğu, suçla alakalı hukuka aykırılık

unsurunun gerçekleşmediği, uygulama maddelerinde de sanık aleyhine hukuka aykırı değerlendirme yapıldığı hususlarına ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

Suç tarihinde sanığın Arpaçbahşiş Belde Belediye Başkanı olduğu, şikayetçi ...'nin kendi taşınmazı ile komşu taşınmazın birleştirilerek tek parsel haline getirilmesi için belediyeye müracaat ettiği, işlemlerin aksaması üzerine diğer şikayetçi ... ile birlikte sanığın yanına gittikleri, görüşme esnasında sanığın adı geçenlerden işlemlerin ilerlemesi ve belediye encümeninden olumlu karar çıkması için iki taşınmazın birleşmesi nedeniyle oluşacak değer artışının bir kısmını belediyeye vermelerini istediği, şikayetçilerin ise bunu kabul etmediği iddia ve kabul edilerek sanığın atılı suçtan cezalandırılmasına karar verilmiştir.

IV. GEREKÇE

5237 sayılı Kanun'un 250 nci maddesinin 1 inci fıkrasında tanımlanan suçun, görevinin sağladığı nüfuzu kötüye kullanmak suretiyle kendisine veya başkasına yarar sağlanmasına veya bu yolda vaatle bulunulmasına kişinin icbar edilmesiyle oluşacağı, somut olayda ise sanığın kamu kurumu olan belediye lehine menfaat temin etmeye çalıştığı, kendisine veya başka bir kişiye menfaat sağlamaya yönelik eyleminin söz konusu olmadığı nazara alındığında irtikap suçunun yasal unsurlarının oluşmadığı, eylemlerinin icrai davranışla görevi kötüye kullanma suçunu oluşturacağı, bu suç yönünden ise Erdemli Kaymakamlığının 06.01.2014 tarihli ve 2014/02 sayılı Kararıyla sanık hakkında soruşturma izni verilmediği ve bu itibarla kovuşturma şartının gerçekleşmediğinin anlaşılması karşısında, 5271 sayılı Kanun'un 223 üncü maddesinin 8 inci fıkrası gereğince kamu davasının düşmesine karar verilmesi yerine yargılamaya devamla yazılı şekilde hüküm kurulması,

İddiaya konu olay esnasında şikayetçiler tarafından kayda alınan ve dosyaya sunulan ses kayıtlarının hukuka aykırı elde edilmiş delil niteliğinde olduğuna yönelik sanık müdafinin aşamalardaki savunmaları karşısında, hükümde iddia ve savunmada ileri sürülen görüşler ile delillerin tartışılması ve değerlendirilmesi, hükme esas alınan ve reddedilen delillerin belirtilmesi, bu kapsamda dosya içerisinde bulunan ve hukuka aykırı yöntemlerle elde edilen delillerin ayrıca ve açıkça gösterilmesi gerektiği gözetilmeyerek, 5271 sayılı Kanun'un 230 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen hükme muhalefet edilmesi,

Yüklenen suçu 5237 sayılı Kanun'un 53 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendindeki hak ve yetkileri kötüye kullanmak suretiyle işlediği kabul edilen sanık hakkında aynı Kanun'un 53 üncü maddesinin beşinci fıkrası gereğince hak yoksunluğuna hükmolunması gerektiğinin gözetilmemesi,

Anayasa Mahkemesinin 24.11.2015 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 2014/140 Esas, 2015/85 sayılı 5237 sayılı Kanun'un 53 üncü maddesinde yer alan bazı ibarelerin iptaline ilişkin Kararının değerlendirilmesi lüzumu,

Hukuka aykırı bulunmuştur.

V. KARAR

Mersin 5. Ağır Ceza Mahkemesinin, 23.06.2015 tarihli ve 2015/63 Esas, 2015/236 sayılı Kararına yönelik sanık müdafinin temyiz isteği yerinde görüldüğünden hükmün, 1412 sayılı Kanun'un 321 inci maddesinin birinci fıkrası ve 326 ncı maddesinin son fıkrası gereği, Tebliğname'ye aykırı olarak, oy birliğiyle BOZULMASINA,

Dava dosyasının, Mahkemesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 05.04.2023 tarihinde karar verildi.